

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 307/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 24 Cb/82/2008 z 21. apríla 2009 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/374/2009 z 5. mája 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júna 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný opravný prostriedok podľa

čl. 13 dohovoru a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru rozsudkami Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 Cb/82/2008 z 21. apríla 2009 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Cob/374/2009 z 5. mája 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd a krajský súd porušili jeho označené základné práva a slobody v konaní o zaplatenie istiny v sume 348,70 €, *keď akceptovali taký dôkaz predložený žalobcom: „... (falsifikát nie je podpísaný, nie je opečiatkovaný a obsahuje 7-bodov textu) kdežto original je podpísaný, opečiatkovaný a obsahuje iba 5-bodov textu“.*

Sťažovateľ sa domnieva, že zo strany právnej zástupkyne žalobcu bol spáchaný trestný čin podľa „§ 344 Trestného zákona“.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„II. A. Okresný súd Bratislava II v konaní 24 Cb/82/2008 a Krajský súd Bratislava v konaní 3 Cob/374/2009-123 použili za základ posudzovania veci falsifikát namiesto originálu dôkazu a tým porušili základné právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru.

II. B. Okresný súd Bratislava II a Krajský súd Bratislava porušili základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

II. C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu 3 Cob/374/2009-123 zo dňa 05. 05. 2010 a zrušuje rozsudok Okresného súdu BA II 24 Cb/82/200857 a dňa 21. 04. 2009, vec vracia OS BA II na nové konanie.

II. D. Okresný súd BA II, je povinný podať trestné oznámenie na JUDr. M. K. trestné oznámenie za spáchaný trestný čin § 344 Tr. z. MARENIE SPRAVODLIVOSTI.

II. E. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 20.000 EUR a Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť satisfakciu D. B. vo výške 50.000 EUR, obivaja v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu, Okresný súd BA II je povinný zaplatiť trovy advokáta...

Ústavný súd predkladá podnet na disciplinárne konanie proti sudkyňi JUDr. M. Š. a senátu JUDr. E. O. Súdnej rade SR pre ich zneužitie právomoci a použitie falsifikátu ako pravého dôkazu, hoci boli na to opakovane upozornené.“

Sťažovateľ tiež žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom z dôvodov že nemá prostriedky na advokáta, je bez príjmov od mája 2006, je invalid, nositeľ ZŤP, nemá možnosť zárobku...

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru rozhodnutiami všeobecných súdov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

1. Pokiaľ ide o časť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 24 Cb/82/2008 z 21. apríla 2009, ústavný súd uvádza, že ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom princípom subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa ochrany svojich práv v súvislosti s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 24 Cb/82/2008 z 21. apríla 2009, ktorým bolo vyhovené žalobe žalobcu, podľa platnej právnej úpravy občianskeho súdneho konania domáhal podaním odvolania, o ktorom rozhodol krajský súd

rozsudkom sp. zn. 3 Cob/374/2009 z 5. mája 2010 tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Právomoc všeobecných súdov poskytnúť v tomto smere ochranu sťažovateľovmu právu na spravodlivé súdne konanie na základe opravných prostriedkov, ktorá vyplýva priamo z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 201 a nasl.), vylučuje (s ohľadom na znenie čl. 127 ods. 1 ústavy) právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o sťažnosti smerujúcej priamo proti procesnému postupu a rozhodnutiu okresného súdu ako súdu prvého stupňa.

Na základe týchto skutočností ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

2. V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ namietal porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 Cob/374/2009 z 5. mája 2010, ktorým rozhodol o podanom odvolaní sťažovateľa tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav, a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok

porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

Ústavný súd taktiež vyslovil, že k porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (a tým aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, predovšetkým ak by všeobecný súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (II. ÚS 8/01) alebo v prípade opravných konaní by všeobecný súd odmietol opravný prostriedok alebo zastavil o ňom konanie bez toho, aby ho meritórne preskúmal a rozhodol o ňom v spojitosti s napadnutým súdnym rozhodnutím.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu (aj okresného súdu) vyplýva, že hodnotenie skutkového a právneho stavu nevykazuje žiadne odchýlky od pravidiel logického uvažovania, ktoré by vyústilo do nezrozumiteľného alebo nejasného záveru o jeho zisteniach. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie peňažnej sumy z titulu uzatvorenej zmluvy o dielo a jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Ústavný súd vychádzajúc z obsahu námietok sťažovateľa, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nezistil, že by jeho závery boli svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou.

Odvolačný súd k námietke sťažovateľa prednesenej tiež ústavnému súdu jasne na s. 3 rozsudku vysvetlil, že „nedodanie vonkajšieho parapetu nemožno považovať za vadu diela, pretože ani žalovaným predložená cenová ponuka nepotvrďuje, že vonkajší parapet tvoril časť diela, ktorý mal žalobca podľa zmluvy o dielo č... z 5. októbra 2006 pre žalovaného vyhotoviť“.

Rozhodnutie krajského súdu je potrebné kvalifikovať ako ústavne konformné a zlučiteľné s obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a sťažovateľova nespokojnosť s obsahom tohto rozhodnutia nie je dôkazom o jeho neústavnosti a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecného súdu svojím vlastným.

Sťažovateľ namietal aj porušenie svojich práv zaručených čl. 13 a čl. 14 dohovoru, neuviedol však žiadne dôvody, v čom vidí porušenie týchto práv, ani nepreukázal, akým spôsobom sa mal krajský súd dopustiť porušenia označených práv, a žiadne také okolnosti nevyplývajú tiež z jeho doterajšieho postupu, resp. rozhodnutia.

Na základe týchto skutočností ústavný súd sťažnosť v tejto v časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa inými požiadavkami sťažovateľa uvedenými v jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2010